Pregaria.cat

Entrada

L'arbre de la creu

Per MartaF el dj., 14/04/2022 - 09:00

Enmig de la Setmana Santa, la pregària ecològica ens hauria de connectar amb l'arbre de la creu, aquella estaca de fusta que va acollir el calvari de Jesús. I és que tots els arbres ens recorden que, de fet, només som escorça gastada pels anys. I malgrat tot, ignorem que el tronc som nosaltres.

Com escriu Marion Muller-Colard a *La intranquil·litat* (Fragmenta, 2020): «L'arbre més bonic del meu jardí no és el que jo hi he plantat». És un assaig que ens convida, a cada ratlla, a recuperar la sacralitat de la nostra vida. La societat capitalista ens ha fet creure en la il·lusió d'un món feliç per construir-hi un refugi segur contra els fantasmes de la por, allà on les coses substitueixen tots els sentiments. Potser, perquè els éssers humans necessitem aferrar l'optimisme amb les mans i fer-ne la nostra segona pell en un món devastat pel dolor. Però no és més injust un sistema narcòtic que ens menteix a cada segon perquè ens fa creure absurdament immortals?

Mentre els científics clamen pel drama de l'augment de la temperatura de la Terra, tants i tants països entren en guerra en nom del poder i la glòria. I nosaltres, què fem? Continuem desatenent el nostre planeta ferit i consumint més que mai com si l'emergència climàtica fos una quimera. I tot plegat, perquè no sabem conviure amb la intranquil·litat. En les nostres ànsies per segellar la felicitat, ens hem oblidat d'estimar la casa que ens acull però, també, d'estimar els altres, ja que el món és la llar compartida. La temperatura ambiental només és un exemple d'allò que fem malament. Confiats que la globalització ens salvaguardaria la pau, la guerra ens tenalla, però les armes sempre són més importants que el canvi climàtic. Sabies que l'Estat espanyol és el número sis mundial en el rànquing de venda d'armes? Com deia Arcadi Oliveres, «nosaltres, a diferència dels animals, fem servir la violència no per supervivència sinó com a estratègia». Ell calculava que la despesa militar mundial és de més de 2 bilions de dòlars anuals. Amb aquesta xifra, es podria eradicar 40 vegades la fam al món. 40 vegades! Per no parlar del desastre ecològic que suposa sempre la guerra en general.

Des del peu de l'arbre de la creu, podem convertir la pregària en un brot d'esperança per trasplantar-lo al cor d'un món que s'ha oblidat de regar totes les seves llavors. Així, potser en creixeran noves branques que resistiran tots els embats. Però recorda... «No ets tu qui sostens l'arrel, sinó que l'arrel et sosté a tu!» (Rm 11,18).